

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiarvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

270. An illud quoque competit excommunicato excommunicatione
majore, notorio quidem, tolerato tamen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

suffragia, essent àequè digni. Paff. loc. cit. n. 43. contra Castel. & Barb. cit. n. 105. Molin. & Sigism. à Bonon. ab eo citatos. Contrarium tamen est, ubi Procurator speciale mandatum haberet de certa persona eligenda; tunc enim illam, & non aliam nomine procuratorio eligere potest (ne alias excederet fines & formam mandati sui, gl. hic v. mandatum) utpote quam tunc non tam ipse, quām ejus Principalis liberē eligere censemur: potens interim nomine suo eligere aliū, quem censemur àequē vel magis dignum. Barb. loc. ult. cit. Tholos. cit. c. 6. num. 11. Pith. bīc. n. 150. non enim tenetur iudicium suum conformare iudicio Principalis. Engels hic n. 10. Ubi autem in mandato tali procuratorio nominaretur ei persona non idonea, non debet Procurator mandatum recipere Host. in sum. h. t. n. 8.

2. Secundō, potest talis Procurator habens speciale mandatum de certa persona eligenda subdelegare sibi aliū: sic nāmque nec Principali suo, nec Electoribus præjudicat; cū enim eligi debeat præscriptus à mandante fines mandati à substituto excidi nequeunt. Secus videtur, de procuratore instituto cum generali mandato; eō quōd censeatur hic numero electus ad procuram propter specialem ejus industriam & discretiōnem. Pirh. n. 150. citans gl. in c. si quis v. de certa. Ubi tamen ipsi mandato procurā inserta foret potestas substituendi sibi impenitio aliū, adhuc dubium fore, an substituere hunc sibi posset, ait Paff. n. 45.

3. Tertio, Procurator cum speciali mandato non potest sub alia forma, quām scrutinii consentire in electionem; quia ea sola intelligitur demandata. gl. apud Pirh. econtra procurator cum generali mandato potest compromittere, & sub aliis formis, quām scrutinii eligere; cū constitutus indefinitè ad eligendum totum ius mandantis quād hoc in se translatum habere videatur. Arg. c. venerabilis de off. jud. delegat.

4. Denique si ante electionem absens elector moriatur, procurator cessare debet. Barb. loc. cit. n. 110. censemur tamen Tamb. loc. cit. n. 8. Archid. in c. si quis justo. n. 3. citati à Paff. n. 42. quōd si mors ab electoribus ignoretur, & procedat electio, eam tenere.

Questio 268. Num absens plures procuratores suo loco constituere possit, & quis eorum admitti debeat ex consensu capituli?

1. Respondeo ad primum affirmativè, modò singuli constituantur in solidum, hoc est ut unus sine altero eligere possit. v. quia propter. §. illud, & c. si quis justo. Paff. n. 46. si enim non constituti sunt in solidum, nullus illorum est admittendus; possent enim alias vota dare diversis. ibid.

2. Respondeo ad secundum: in isto casu locum esse præventioni, ita ut sit admittendus sit, qui alios prævenit; vel si duo concurrent simul, perantque admitti, unus tantum sit admittendus, ille nimirus, qui prius petuit admitti; & in dubio, quis prior petierit, is, quem major capituli pars designavit; vel si in hoc non concordarint capitulares, is, qui prior in literis vel instrumento procreationis fuit nominatus. c. si quis justo. Paff. loc. cit.

Questio 269. Num excommunicato excommunicatione minore competit ius suffragii, illudque datum valeat?

R. Respondeo affirmativè. Pirh. n. 28. Zoesius hic. n. 13. Paff. c. 10. n. 86. cum communī. Sumitur ex c. illa. h. t. ubi Pontifex confirmat electio- nem tanquam canonicam, et si quidam Electores

fuerint excommunicatione minore seu simplice excommunicati. Quod autem ibidem dicat, se suppleret ex plenitudine potestatis defectum, si quis forte intervenisset; id non ex necessitate, sed ex abundante ad cautelam factum, gl. ib. v. supplentes. Ratio responsi est, quia hac excommunicatione non privat communione fidelium, neque suspendit ab officio vel beneficio; sed tantum à participatione sacramentorum. c. ult. de clero excom.

Questio 270. An idem dicendum de excommunicato excommunicatione majore, notorio quidem, tolerato tamē?

1. Respondeo affirmativè. Zoes. n. 10. citans Navar. in sum. c. 27. n. 7. Suar. tom. 5. de cens. d. 14. f. 2. n. 18. Filiuc. tom. 1. l. 12. c. 6. n. 151. Paff. loc. cit. num. 76. Peyr. in præl. q. 2. c. 5. n. 15. Barb. de iure Eccl. c. 19. n. 56. contra Castel. de elect. c. 5. n. 18. & 48. Donat. tr. 4. q. 8. Innoc. in c. cūm dilectus. de consuet. &c. Quidquid enim sit de jure antiquo, quo dicitur sententia à tali excommunicato lata invalida. c. adversus. de immunitate Eccles. &c. à tali delegatus carere jurisdictione. c. si is est cui. &c. de off. jud. deleg. jure novo post Extrav. Martini v. ad evitanda (qua edita in Concil. Constant. et si non extet inter hujus Concilii acta, ejus tamen decretum renovatum à Leone X. in Concil. Lateran. sess. XI. Paff. c. 10. num. 64.) communicari potest cum excommunicato quoconque, excepto nominatim denunciato, & percussore Clerici notorio. Si autem hoc licet, acta ejus valere debent, ne alias frustra licitum esset cum tali communicari. Zoes. loc. cit. Sed néque excommunicatio privat officio, & exercitio jurisdictionis, priusquam excommunicatus sit denuntiatus. Unde valida est electio facta, nullo reclamante, Paff. cit. c. 10. n. 77. citans Covar. in c. alma. p. 1. §. 7. n. 9. Bonacina. de censur. d. 2. q. 2. p. 5. n. 6. Filiuc. Suar. Barbol. ubi ante. proceditque id ipsum, et si omnes Electores sint excommunicati. Paff. ibid. Quin et si potestas eligendi redacta sit ad unum, valet electio, et si hic sit excommunicatus. Suar. loc. cit. n. 8. non secus ac valet collatio facta ab Episcopo excommunicato non denunciato, ideoque tolerato juxta quamplurimas Rota decisiones, quas citat Paff. loc. cit. Nec obstat, quod suspensus sit ab officio & beneficio; cū ea suspensiō tantum sit quād ea exercenda licet quād se, non quād alios, ita ut licet peccet, se ingerendo & suffragium dando; non tamen noceat electioni, quamdiu non rejicitur, Ecclesiā supplente, & conferente ad talem actum jurisdictionē. Zoes. ib. remittens ad Covar. in c. alma mater. p. 1. §. 7. n. 9.

2. Porro idem multò magis dicendum de excommunicato occulto, nimirus ejus acta multò magis sustinenda. Zoes. loc. cit. n. 11. Cū enim quis exercet munus aliquod publicum (quale est officium eligendi Prælatum; eligere enim convenit Canonicis, non ex vi canonicatus, sed ex publica auctoritate iis ab Ecclesia concessa & per ordinem ad bonum commune. Suar. loc. cit. n. 6.) & in eo sustineretur defectus, maximè occultus, non afficit aetus illius, qui ex rei publ. interpretatione sunt validi. c. ad probandum. de re judic. & ibi Abb. n. 15. Felin. n. 3. & l. Barbarus ff. de offic. Pratoris, qui textus licet sit de civili magistratu, idem tamen statuendum in Ecclesiastico; cū Ecclesia non minore providentiā prospiciat fidelium utilitati, quam respubl. surorum civium. Zoes.

3. Ac denique dicendum idem de excommunicato, denunciato quidem & notorio alibi, in loco tamē

men exercitii vel actus habendi habitu pro non excommunicato, nimirum quod acta ejus sustinenda sint, ita postulante necessitate, & utilitate publica; Abb. c. ad nostram de jure jurand. n. 13. cit. à Zoës.

Questio 271. An nihilominus excommunicatus excommunicatione majore toleratus possit per exceptionem repelli ab eligendo? quid efficacia habeat ea exceptio? & qualiter instituenda?

R Espondeo ad primum affirmativè. Laym. de elec. q. 26. Pass. cit. c. 10. n. 71. cum commun. Tametsi enim ut Idem per extrav. ad evitanda, permisum fidelibus cum tali communicare, non tamen etiam per dictam extrav. ablatum à fidelibus, qui possint juxta jus antiquum vitare occultè, si occultus est, publicè, si publicus est; adeòque poterunt Electores eum vitare, si sit notorius, vel contra ejus votum potestari; qua tamen protestatio foret frustranea, si non est spes probandi excommunicationem in iudicio: sìmo quandoque contra iustitiam vel caritatem. Pass. loc. cit.

2. Respondeo ad secundum & tertium; exceptionem talem supervenientem electioni jam facta invalidam esse, & nihil operari; quia Capitulum eligens ante omnem oppositionem, & reclamacionem, non obstante tali excommunicatione, jam electio validè. Pass. n. 78. & A.A. idem cit. pro resp. ad q. præced. Si vero præcesserit electionem facta ab uno altero tamen (non enim hoc ipso tenentur alii Electores talem excommunicatum rejicere, sed possunt si volunt, cum eo communicare vicit. Extrav. ad evitanda.) agendum est protestationibus, & fugiendum periculum, & scandalum; et si facta electione confiterit, electum fuisse electum vi suffragi dat ab excommunicato (eo quod præcisè ratione istius suffragii computati electus jam fuerit à maiore parte capituli) vel si de hoc dubium, electio erit cassanda; si autem confiterit electum etiam hoc suffragio non computato habere sufficientia suffragia, electio erit valida & sustinenda. Pass. n. 79. Suar. loc. cit. contra Peyr. cit. q. 2. c. 5. n. 17. docente absolute, seu in utroque casu electionem irritandam. Quinimo si ex speciali statuto ad validam electionem requiratur consensus omnium, adhuc talis unanimiter ab omnibus facta electio, in qua concurreret excommunicatus toleratus, etiam dum aliquis contra eum protestatus fuisset, foret valida, & dicenda unanimis; cum jam talis excommunicatus propter protestationem contra se factam redditus inhabilis se habuisset tanquam non interfuisset, Bonac. de cens. d. 2. q. 2. p. 5. num. 6. quod ipsum approbat Pass. loc. cit. n. 79.

Questio 272. Virum notoriè excommunicato non tolerato competit jus suffragii?

R Espondeo negativè. c. constitutis. de appell. juncta gl. v. excommunicationis. c. unico. ne federae, in 6. Laym. loc. cit. cum commun. Proceditque id ipsum, si talis excommunicatus sit compromissarius, si ve simplex elector. Pass. loc. cit. n. 66. etenim privatus omni exercitio jurisdictionis & officii, adeòque latum ab eo suffragium ipso jure irritum, Arg. c. cum inter. b. r. juncta gl. v. cassata. Porro hæc locum non habent in electione summi Pontificis, etiam omnes Cardinales Electores essent excommunicati; ut enim viteretur periculum schismatis in Ecclesia, justissime statutum est, ut in hac electione

nulla valeat exceptio excommunicationis Greg. XV. in constit. Æterni Patris. Clem. ne Romani, &c.

Questio 273. An ipso facto irrita quoque sit electio, si talis excommunicatus scilicet admittatur ad coeligidendum?

R Espondeo affirmativè. Suar. loc. c. n. 9. Barb. cit. c. 19. n. 56. Navarr. de elec. conf. i. num. 2. & alii quamplurimi, quos citat & sequitur Pass. n. 65. contra Laym. p. 1. t. 5. c. 2. n. 13. & Castr. prop. p. 6. de cens. d. 2. p. 13. n. 13. docentes talem electionem solum esse irritandam. Rationem dat Pass. quod ex eo, quo Electores cum tali communicant in eligendo cooperantes ei in eo, quod ex vi excommunicationis ei est inhibitum, vis excommunicationis eos afficiat; & eorum factum vitiet, arg. c. fin. de procurat. ubi Papa ideo cenfet Procuratorem esse repellendum; quia electio ejus ob admissionem voluntariam excommunicatorum fuit nulla. gl. Abb. Innoc. & alii ibid. Verumque id ipsumad hic esse in casu, quo electi sunt duo, unus ab excommunicatis, alter à non excommunicatis, ita ut facta ab his electio sit nulla; quia admiserunt ad coeligidendum excommunicatos, tenet Leander à Sacramento cit. à Pass. Secus dicendum, nimirum validam esse, & remanere electionem, dum alii Electores probabiliter ignorarunt, talem esse excommunicatum non toleratum; videndum tamen, num, dempto suffragio à tali dato, adhuc electus sit pluribus medietate suffragiis juxta dicta ad q. 270. Suar. loc. cit. n. 11. Sylv. r. electio. n. 17. Innoc. Abb. in cilla. b. t. gl. in c. si quando. b. t. in 6. & 16. Gemin. n. 3. & alii plures apud Pass. n. 67.

Questio 274. Quid si excommunicatus notoriè non toleratus non possit sine gravi periculo vel scandalo, similemve ob causam expelli ab electione?

R Espondeo electionem fore validam. Sylv. Ab. Innoc. ll. cit. Necessarium tamen est, ut catere Electores protestentur, (quod sufficer fieri occultè, dum nequit sine gravi incommmodo fieri publicè, semper tamen coram testibus. Sigism. à Bon. de elect. dub. 63. Pass. n. 68. Abb. in cilla. n. 7. Peyr. in Subd. q. 2. c. 31. §. 6.) se non velle per hoc catere communicare cum illo, illiusque votum tanquam nullum habendum. Barb. loc. cit. n. 57. Aut. de Bur. Innoc. Abb. in c. Cumana. b. t. Non tamen opus est, ut non excommunicati in isto casu exeant de Capitulo, & alibi vel alio tempore eligant, etiam si non instet terminus electioni statutus. Pass. n. 69. circa Sylv. Biaxiun. Sigism. à Bon. habent enim jus eligendi, cum eis bonum videbitur, quod non teneantur negligere; neque tenetur quis exire suā domo, si ab ea nequit ejicere excommunicatum, aut sua negotia relinquere, quia excommunicatus facit ei vim, unde cogitetur eo communicare. Pass. loc. cit. Porro idem dicendum, dum excommunicatus est denunciat vel notorius percussor Clerici, id tamen non scitur certò; eo quod percussio vel denuntiatio facta fit alibi, unde non nisi dubia fama pervenit ad locum electionis; cum enim in dubio unusquisque manutendus sit in possessione juris sui, talis non poterit ejici, adeòque Electores habent impossibilitatem (intellige juris) cum ejiciendi, Suar. loc. cit. n. 16. Pass. loc. cit. n. 70.